

Sygn. akt IV CNP 57/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 10 maja 2001 r., sygn. akt I Nc [...]
w sprawie z powództwa Powiatu [...] Powiatowego Urzędu Pracy w K.
przeciwko A. K. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 kwietnia 2016 r.,

**odrzuca skargę i nie obciąża skarżącego kosztami
postępowania wywołanymi wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

W dniu 25 sierpnia 2015 r. A. B. wniósł na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 10 maja 2001 r. wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy w L.. Nakaz zapłaty uprawomocnił się w dniu 2 czerwca 2001 r. Wniósł nadto o przywrócenie terminu do wniesienia skargi, któremu - jak twierdził - uchybił bez swojej winy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia może być w warunkach określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c., także nakaz zapłaty.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnosi się terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się (art. 424⁶ § 1 k.p.c.). Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 155, poz. 1037) od orzeczeń, które uprawomocniły się w okresie od 17 października 1997 r. do 1 września 2004 r. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia może być wniesiona w terminie dwóch lat od wejścia w życie tej ustawy, tj. od 25 września 2010 r.

Dwuletni termin do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia ma podwójny – materialnoprawny i procesowy charakter. Jego niedochowanie powoduje poza skutkami materialnoprawnymi także skutek procesowy w postaci odrzucenia skargi (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Jak jednomyślnie przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego dwoisty charakter tego terminu, jednak z przewagą elementu materialnoprawnego oraz jego prekluzyjność wyłączają możliwość jego przywrócenia na podstawie art. 168 i nast. k.p.c. (zob. postanowienia z dnia 15 czerwca 2007 r., I CNP 28/07, OSNC-ZD 2008, nr C, poz. 61, z dnia 14 czerwca 2010 r., III CNP 18/10, nie publ., z dnia 7 października 2011 r., I CNP 30/11, I C 2012, nr 10, s. 36.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. wniesioną skargę, jako spóźnioną ze względu na złożenie jej po upływie dwuletniego terminu liczonego od dnia 25 września 2010 r. oraz orzekł o kosztach postępowania stosownie do art. 102 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.

db

db